

РЕШЕНИЕ

№ 33221

гр. София, 10.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 60 състав, в
публично заседание на 26.06.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Терзиев

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **11454** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл. чл. 145 – 178 АПК, вр. чл. 220 от Закона за митниците.

Делото е образувано по жалба на „ТЕХНОПАНЕЛ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място] 1404, [улица], вх. „А“, представлявано от Н. Г. К., в качеството му на изп. директор на едноличния собственик на капитала „БС ГРУПА КОМПАНИ“ ЕАД, чрез Адвокатско дружество "Г., И., А. и К.", против РЕШЕНИЕ № РЗМ-5800-1670/32.592598 от 16.10.2023 г., издаденото от директора на Териториална дирекция „Митница С.“, относимо към Митническа декларация MRN 23BG005808113770R4/17.02.2023 г.

В жалбата се излагат аргументи, че оспореното решение е немотивирано и незаконосъобразно и постановено при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Твърди се, че неправилно е приложена нормативната уредба, визирана в Регламент за изпълнение 2019/159 регулиращ защитните мерки срещу вноса на някои стоманени продукти, който няма никакво отношение към внесените от жалбоподателя стоки с МД с MRN № 23BG005808113770R4/17.02.2023 г. Счита, че неоснователно административния орган е игнорирал приложението на Протокол 1 към Споразумението между европейската общност за въглища и стомана и Република Турция относно търговията с продукти, които попадат в обхвата на договора за създаване на ЕО за въглища и стомана от 25.07.1996 г., изменен с Решение № 1/24.02.2009 г. Счита, че ответника е изисквал доказателства за произход на стоките, извън посочените в Протокол 1 такива, като цитира практика на СЕС в тази връзка. Независимо от това, дружеството жалбоподател било представил изисканите документи, които необосновано не са

съобразени от органа и е постановено оспореното решение. Иска се отмяна на последното като незаконосъобразно и присъждане на разноски. С жалбата не са ангажирани доказателства, различни от съставляващите административната преписка, представено е писмо от „Тата стийл“ – Турция, в заверен на български език превод.

В съдебното производство жалбоподателят е представляван от адв. И., който поддържа жалбата, развива доводи за нейната основателност съответно незаконосъобразност на Решение № РЗМ-5800-1670/32-592598 от 16.10.2023 издаденото от директора на Териториална дирекция "Митница С." и моли за неговата отмяна. Претендира разноски, съобразно списък по чл. 80 от ГПК /стр.257 от делото /.

Ответникът, чрез юрисконсулт А. оспорва жалбата и изразява становище за правилност и законосъобразност на оспорения административен акт. Претендира юрисконсултско възнаграждение и възражава за прекомерност на адвокатското възнаграждение на жалбоподателя.

Административен съд София-град, след като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите, възраженията и изразените становища на страните, прие за установено от фактическа страна следното:

На 17.02.2023 в Митническо бюро С.-И. е приета МД с MRN № 23BG005808113770R4/17.02.2023 г., с която от името на „Технопанел“ ЕАД е декларирано за поставяне под режим „допускане за свободно обращение“ стоки, внесени от Турция, както следва: Стока № 1 - два колета „Плосковалцовани продукти от нелегирана стомана, с широчина 600 mm или повече: От нелегирана стомана, боядисани, покрити с пластмаси: Боядисана галванизирани ламарина на рулони“, с бруто тегло 17960 кг и нето тегло – 17860 кг., с деклариран: „Код на стоката по Комбинираната номенклатура“ – 72107080 91; „Код на държавата на произход“ - EU - European Community; „Обща фактурна стойност“ – 21 432,00 EUR и държава на изпращане - Република Турция.

При митническото оформяне са представени: търговска фактура FYA2023000000122/140223; Сертификат за движение EUR.1 - K0692564; декларация за износ на стоки - 23341200EX00053970; анализен сертификат - тест - сертификати от 18.01.2023 г., изготвени в Н. и тест - сертификат от 14.02.2023 г., изготвен в Турция; пътна товарителница ЧМР - 14.02.2023; опаковъчен лист - 14.02.2023 г. Като продавач и изпращач е посочено регистрирано в Р. Турция дружество TATA STEEL ISTANBUL METAL. Деклариран е произход „EU“, вписан в ЕД 5/15 „Код на държавата на произход“ и приложен сертификат за движение на стоките EUR.1 № K06925644, с вписан произход „N.“, описан в ЕД 2/3 „Представени документи, сертификати и разрешения, допълнителни данни“ с код N954 - Сертификат за движение EUR.1. Приложени са анализни сертификати от Tata Steel Ijmuiden BV - Н., в качеството на производител.

Приложена е износна митническа декларации с режим „3151“ и за държава на произход - код „003“, който съответства на Н..

Във връзка с активиран рисков профил е на стоките била извършена физическа проверка още на паркинга на митническия пункт, за което е съставен протокол за извършена митническа проверка (ПИМП) № 23BG005808M005737/17.02.2023 г. Констатирано е, че „върху стоката има етикет с надпис, че е произведена в Турция“. От „Технопанел“ ЕАД е изискано „обезпечение за защитно

мито“, в размер на 25 %, като на 22.02.2023 г. дружеството внесло изисканото обезпечение в размер на 12 575,21 лева. От жалбоподателя са изискани и съответно представени допълнителни документи. От Отдел „Митническа дейност“, при ТД „Митница С.“ е поискано становище, относно коректността на декларирания код по ТАРИК и на декларирания произход в ЕД 5/15 „Код на държавата на произход“ - EU, съгласно приложения сертификат за движение на стоките EUR.1 № K0692565 по МД с MRN 23BG 005808113770 R 4/17.02.2023 г. Със служебни бележки рег. № 32-80198/28.02.2023 г. и рег. № 32-107042/20.03.2023 г., началникът на отдел “Митническа дейност“ изразява становище, че тарифният код на ниво ТАРИК е некоректен, а декларираният произход в ЕД 5/15 „Код на държавата на произход“ - EU не може да бъде еднозначно доказан и в ЕД 5/15 „Код на държавата на произход“ следва да се декларира държава на произход „TR“.

С процесното Решение № РЗМ-5800-1670/32.592598, от 16.10.2023 г., към Митнически декларации MRN 23BG005808113770R4/17.02.2023 г. същата е коригирана, като: 1. е променен ЕД 6/14, 6/15 код по ТАРИК от [ЕГН] на [ЕГН]; 2. Променен е ЕД 5/15 „Код на държавата на произход“ от „EU - European Community“, на „TR – Турция“; 3. Определена е ставка на допълнително (защитно) мито, в размер на 25%; 4. Определен е размер на публични вземания в тежест на „Технопанел“ ЕАД, както следва: за мито – 10479,34 лева и ДДС – 2 095,87 лева; 5. „Технопанел“ ЕАД е определено като задължено лице за възникналите допълнително публични държавни вземания за допълнително(защитно) мито, в размер на 10 479,34 лева, заедно с дължимите лихви, съгласно чл. 114, §§ 1 и 2 от Регламент (ЕС) № 952/2013, и ДДС в размер на 2 095,87 лева, явяващ се разлика между сумата на заплатения ДДС и дължимия ДДС, заедно с лихвите, съгласно чл. 59, ал. 2 ЗДДС; 6. Усвоено е предоставеното обезпечение (паричен депозит) в размер на 12 575,21 лева по единната сметка на Агенция “Митници“, за погасяване на възникналото митническо задължение по процесната МД, за мито - 10 479,34 лева и за ДДС в размер на 2 095,87 лева. 7. Корекциите да се отразят в МИСВ. 8. Дължимите суми по т. 4 да се вземат под отчет в Модул митническо задължение и управление на обезпечението (ММЗУО), по реда на чл. 104, параграф 1 и чл. 105 от Регламент (ЕС) № 952/2013 и чл. 56 от ЗДДС.

За да издаде обжалваното Решение № РЗМ-5800-1670/32.592598 от 16.10.2023 г., ответника в настоящия процес е приел, че представения сертификат за движение на стоките EUR.1 № K0692565 по МД с MRN 23BG 005808113770 R 4/17.02.2023 г. не може да се приеме за целите на доказване на непреференциалния произход на стоките, по смисъла на Регламент за изпълнение (ЕС) 2019/159, защото е издаден на основание Решение № 1/2009 г. на Съвместния комитет, създаден съгласно споразумението между Европейската общност за въглища и стомана, и Република Турция, за целите на доказване преференциалния произход, във връзка с изискванията на преференциалните търговски договорености между ЕС и държавите- партньори; съгласно чл. 12 от Протокол 1, относно определението на понятието "продукти с произход" и методите на административно сътрудничество, приет с Решение № 1/2009 на Съвместния комитет по Споразумението между Европейската общност за въглища и стомана и Република Турция, "с изключение на предвиденото в членове 3 и 4, когато стоки с произход, изнесени от Общността в друга страна се върнат, те трябва да се считат за стоки без произход, освен ако може да се докаже по задоволителен за митническите органи начин, че: а) върнатите стоки са същите, като онези, които са били изнесени и б) не са преминали през други операции освен необходимите за запазването им в добро състояние, докато са били в тази страна или по време на износа"; в митническата декларация за износ от Република Турция е деклариран код на режим "3151" - реекспорт на стоки, внесени под режим активно усъвършенстване, което означава, че изнасяните от Република Турция стоки са внесени от Н. и са изнесени за Република България, като върху тях

да са осъществявани допълнителни операции, които дори водят до промяна на тарифния код. Този факт е виден и от допълнително представените от дружеството декларации за внос в Турция, с писмо рег. № 32-72256/22.02.2023 г./л.60/; вносните турски декларации от Н., сертификати, фактури и други не дават възможност еднозначно да се определи, че стоката е идентична с тази, изнесена от Н., защото не са представени фактури и други документи, които да направят цялостна връзка между документите, за да стане ясно, че става дума точно за същите стоки и продукти; представените анализни сертификати от завода-производител в ЕС не са обвързани по никакъв начин с веригата на доставки; декларираните стоки попадат в обхвата на категорията продукти, посочени в т. 5 на Приложение № 1, към чл. 1 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2019/159 за налагане на окончателни защитни мерки срещу вноса на някои стоманени продукти; в тази връзка, с цел извършване преценка, дали по отношение на тях следва да се прилагат окончателните защитни мерки, следва да бъде определен произходът, по реда на чл. 2, § 1 от същия регламент, т.е. - произходът на всеки продукт, за който се прилага този регламент се определя в съответствие с действащите в Съюза разпоредби, относно непреференциалния произход. В обжалваното решение е заявено още, че: "митническите органи не оспорват валидността на представените документи за преференциален произход"; при съпоставяне на митническата декларация с допълнително представените документи са установени несъответствия, като: различно описание на стоката и код по ТАРИК, внесена в Република Турция и тази, изнесена за Република България; несъответствие на датата на издаване на анализните сертификати от европейския доставчик и датата на внос в Република Турция, и др. В заключение на горното може да се обобщи, че внесените стоки в Турция не могат да се идентифицират като същите, изнесени от Турция с местоназначение България, т.е. не се доказва по задоволителен за митническите органи начин, че върнатите стоки са същите като онези, които са били изнесени от ЕС, съгласно условията, посочени в чл. 12 от Решение № 1/2009 г., както и че не са претърпели операции, освен необходимите за запазването им в добро състояние; от дружеството не са предоставени достатъчно документи за проследяване движението на стоките и еднозначно определяне на техния непреференциален произход. Предвид обстоятелството, че представената от дружеството информация не доказва по безспорен начин идентичността на изнесената от ЕС към Република Турция стока и съответно нейното връщане в ЕС в непроменен вид, би следвало да се счита, че стоката е с непреференциален произход от Република Турция".

Спора се свежда до обстоятелството, дали представените от жалбоподателя документи доказват произход на стоките ЕС, съответно правилен ли е изводът на митническия орган, че стоките са с непреференциален произход от Турция.

При така установените факти, като извърши по реда на чл. 168, ал. 1 АПК цялостна проверка за законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, Административен съд София-град достигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима. Обжалваното решение е връчено на адресата на 20.10.2023 г., а жалбата до съда е подадена на 03.11.2022 г., от лице което има правен интерес от оспорването и е насочена срещу акт, който съгласно чл. 220 от ЗМ подлежи на обжалване.

С решението се засяга неблагоприятно жалбоподателя, поради което съдът намира жалбата за процесуално допустима, като подадена от надлежна страна срещу подлежащ на съдебен контрол административен акт и в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Съдът намира, че оспореното решение е издадено от компетентен орган съгласно чл. 19, ал. 7 ЗМ, във връзка с чл. 29 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 г. - директор на ТД Митница С.. Съгласно цитираните разпоредби решенията, взети без предварително заявление, се издават от директора на териториалната дирекция, където са възникнали фактите и обстоятелствата, изискващи вземането на решение.

От материалите по делото се установява, че в Митническо бюро С. - И. на 17.02.2023 г. в Митническо бюро С.-И. е приета МД с MRN 23BG00580811370R4/17.02.2023 г. с която дружеството „ТЕХНОПАНЕЛ“ ЕАД, със седалище и адрес на управление: [населено място] - 1404, [улица] Б, вх. А,[ЕИК], декларира за поставяне под режим „Допускане за свободно обръщение” стоки, внесени от Турция.

МБ С. - И. попада в структурата на ТД Митница С., което е и определящият фактор за местно компетентният административен орган. Освен когато даден митнически орган действа като правораздавателен орган, разпоредбите на чл. 22, параграфи 4, 5, 6 и 7, член 23, параграф 3 и членове 26, 27 и 28 от Регламент (ЕС) № 952/2013 се прилагат и за решения, взети от митническите органи, без съответното лице да е подало предварително заявление. Следователно, доколкото образуваната преписка е в МБ С. - И. и МД с MRN 23BG00580811370R4/17.02.2023 г. е подадена пред Митническо бюро С. - И. при ТД Митница С., то компетентен да се произнесе с решение е именно директорът на ТД Митница С..

Във връзка с изложеното оспореното решение е издадено от компетентен административен орган, в рамките на неговата териториална и материална компетентност, съобразно чл. 101 § 1 и чл. 29 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. (М.) във връзка с чл. 19, ал. 1 и чл. 15, ал. 2, т. 8 от ЗМ във връзка с чл. 5, т. 39 от Регламент № 952/2013 г., съобразно предоставените му правомощия.

Оспореният административен акт е издаден в изискуемата от закона писмена форма и със съдържание, регламентирано в чл. 59, ал. 2 от АПК. Актът е мотивиран от фактическа и правна страна, като включително подробно са изложени правните основания, въз основа на които възниква митническото задължение.

Не се констатира нарушение на процесуалните правила, които да са от такова естество и интензитет, че да рефлектират върху законосъобразността на акта.

Спорния въпрос по делото е във връзка със заключенията на митническия орган, изложени и приети с процесното решение, дали от представените документи може „еднозначно да се определи, че стоката е идентична с тази, изнесена от Н.“.

Настоящия съдебен състав счита, че от представените документи към МД MRN 23BG005808113770R4/17.02.2023 г. и тези, депозиран с писмо № рег. № 32-72256/22.02.2023 г. / стр.60 от делото / не може „еднозначно да се определи, че стоката е идентична с тази, изнесена от Н.“, както правилно е установил ответника. Установени са несъответствия между митническата декларация и допълнително представените документи, като: различно описание на стоката и код по ТАРИК, внесена в Република Турция и тази, изнесена за Република България; несъответствие на датата на издаване на анализните сертификати от европейския доставчик и датата на внос в Република Турция, и др.

Съдът споделя този извод, след преглед и преценка на представените от ответника в заверени на български език преводи на документите (л. 145-245 от делото). Не се представиха доказателства, които да опровергават тези констатации на митническия орган.

Нормите на чл. 2, т. 2 (Дял II) от Протокол № 1, към Споразумението с Турция определят, че за целите на прилагането му продукти с произход Турция са: тези, получени изцяло в Турция; получените в Турция и съдържащи материали, които не са били изцяло получени там, при условие, че тези материали са претърпели достатъчна обработка или преработка в Турция, по смисъла на чл. 6. Според чл. 12, т. 2 от Протокол № 1, "с изключение на предвиденото в членове 3 и 4, когато стоки с произход, изнесени от Общността или от Турция в друга страна, се върнат, те трябва да се считат за стоки без произход, освен ако може да се докаже по задоволителен за митническите органи начин, че: а) върнатите стоки са същите като онези, които са били изнесени; и б) не са преминали през други операции, освен необходимите за запазването им в добро състояние, докато са били в тази страна или по време на износа". Двете материалноправни предпоставки (по б. "а" и б. "б.") са в съотношение на кумулативност. Дори да се приеме, че дружеството - жалбоподател не доказва по задоволителен за митническия орган начин, да се касае за едни и същи стоки, следва да е осъществено и второто условие - стоките да не са преминали "през други операции, освен необходимите за запазването им в добро състояние".

В тази връзка разпоредбата на чл. 7 от Протокол № 1 определя, че "без да се засягат разпоредбите на § 2 прости операции по боядисване и полиране се считат за недостатъчна обработка или преработка за придобиване на статут на продукт с произход, независимо дали са изпълнени изискванията на член 6". С други думи са случая са изпълнени условията по чл. 12, т. 2, за определяне процесните като "стоки без произход". Проверката по реда на чл. 33 от Протокол № 1, която дружеството - жалбоподател счита, че митническият орган е дължал да извърши се прави само "когато митническите органи на страната - вносител имат основателни съмнения, относно истинността на документите за произход". В случая обаче (каза се по - горе) ответникът изрично е заявил в решението си, че "митническите органи не оспорват валидността на представените документи за преференциален произход", което означава, че не оспорват истинността им. Щом стоките са такива "без произход" по отношение на тях е приложим редът (чл. 2, § 1), установен с Регламент за изпълнение (ЕС) 2019/159. С оглед на това правилно с процесното решение е променен декларираният код на държава на произход "EU", като е определен код "TR".

Тарифното класиране на стоките се извършва, въз основа на Общите правила за тълкуване на Комбинираната номенклатура - Приложение I към Регламент (ЕИО) № 2658/87 на Съвета, относно тарифната и статистическа номенклатура и Общата митническа тарифа, част Първа, Уводни разпоредби, Раздел I и съобразно термините на позициите и подпозициите, както и забележките към разделите и главите на същата. Според принцип 1, Раздел I. А "Общи правила за тълкуване на КН", "текстът на заглавията на разделите, на главите или на подглавите има само индикативна стойност, като класирането се определя законно съгласно термините на позициите и на забележките към разделите или към главите и съгласно следващите правила, когато те не противоречат на посочените по-горе термини на позициите и на забележките към

разделите или към главите". Принцип 6 урежда класирането на ниво подпозиции, в рамките на една и съща позиция. При извършване на тарифното класиране относими са и Обяснителните бележки към Хармонизираната система за описание и кодиране на стоките и Обяснителните бележки към КН, които са признати от Съда на Европейския съюз средство за тълкуване обхвата на позициите и подпозициите на номенклатурата. Хармонизираната система за описание и кодиране на стоките е стоквата номенклатура на Световната митническа организация За тълкуване на обхвата на позициите и подпозициите на хармонизираната система се приемат Обяснителни бележки към същата. Освен при разпоредби, предвиждащи обратното, за прилагането на това правило, се вземат предвид и забележките към разделите и главите.

Според КН (Глава 72-98) в код 7210 се включват (7210) "плосковалцовани продукти от желязо или от нелегирани стомани с широчина 600 mm или повече, плакирани или покрити:". Декларираният с процесната МД от "Технопанел" ЕАД код е за позиция "други", като в колоната "конвенционални мита %" за тази позиция е отбелязано "осв.". Според ТАРИК (Глава 72 "Чугун, желязо и стомана", II "Желязо и нелегирани стомани") описанието на позиция 7210 съвпада с това по КН (Глава 72-98). С процесното митническо решение тарифното класиране е променено на код по Т. - 7210 70 80 11, в който са класирани "плосковалцовани продукти от желязо или от нелегирани стомани с широчина 600 mm или повече, плакирани или покрити (7210): (70 80 11) от нелегирана стомана, боядисани, лакирани или покрити с пластмаса поне от едната страна, с изключение на продуктите със завършващо покритие от цинков прах (богата на цинк боя с тегловно съдържание на цинк 70 % или повече), както и с изключение на продуктите със стоманен лист с метално покритие от хром или калай". Видно е, че тази класификация изцяло съответства на описанието на стоките, предмет на МД с MRN № 23BG005808113770R4/17.02.2023 г., което означава, че тези стоки не са освободени от мито и за тях възниква "митническо задължение при внос", "в момента на приемане на митническата декларация", по смисъла на чл. 77, § 1, б. "а" и § 2 от МК.

При съпоставяне на митническата декларация с допълнително представените документи, са установени несъответствия, като различно описание на стоката и код по ТАРИК на внесената в Република Турция и тази, изнесена за Република България стока. Налице са несъответствия на датата на издаване на анализните сертификати от европейския доставчик и датата на внос в Република Турция. От доказателствата по делото се налага извода, че внесените стоки в Република Турция не могат да се идентифицират като същите, изнесени от Република Турция. Не са налице убедителни и безспорни доказателства, представени пред митническите органи и пред съда, че върнатите стоки са същите като онези, които са били изнесени от Съюза съгласно условията, посочени в чл. 12 от Решение № 1/2009 г., както и че не са претърпели операции, освен необходимите за запазването им в добро състояние.

Съгласно чл. 12 от Решение № 1/2009 г., условията за придобиване на произход трябва да бъдат изпълнени без прекъсване в Съюза или в Република Турция, поради което когато стоки с произход, изнесени от Съюза, се върнат, тези стоки трябва да се считат за стоки без произход, освен ако може да се докаже по задоволителен начин митническите органи начин, че: а/ върнатите стоки са същите като онези, които са били изнесени; и б/ не са преминали през други операции освен необходимите за запазването им в добро

състояние, докато са били в тази страна или по време на износа. От жалбоподателя и вносител на процесните стоки „ТЕХНОПАНЕЛ“ ЕАД не са предоставени достатъчно документи за проследяване на движението на стоките и еднозначно определяне на техния непреференциален произход.

В конкретната хипотеза, че стоки с произход ЕС се изнесени за Република Турция и впоследствие са връщат в ЕС, тези стоки се считат за стоки без произход, съгласно посочените по-горе разпоредби. В резултат сертификатите за движение EUR.1, издадени от митнически органи на Република Турция за процесните стоки, не могат да бъдат приети за целите на прилагане на тарифни преференции, предвидени в Споразумение между Европейската общност за въглища и стомана и Република Турция за търговията с продукти, включени в Договора за въглища и стомана.

Съгласно нормата на чл. 243, § 4 от Регламент (ЕС) 2015/2447 на Комисията от 24 ноември 2015 г. за определяне на подробни правила за прилагане на някои разпоредби на Регламент (ЕС) 952/2013, когато се констатира, че декларираният непреференциален произход не е правилен, произходът който трябва да се вземе предвид за целите на § 5, б. а) се установява въз основа на доказателството от декларатора, или - ако то не е достатъчно или достоверително - въз основа на наличната информация.

Поради обстоятелството, че стоките, изнесени извън митническата територия на Съюза и върнати обратно се считат за стоки без произход, то правилно и законосъобразно е отхвърлен деклариания европейски непреференциален произход на стоките, допуснати за свободно обръщение от "ТЕХНОПАНЕЛ" ЕАД и въз основа на държавата на изпращане е определен произход на стоката Република Турция.

Определеният с Решение № РЗМ-5800-1670/32.592598 от 16.10.2023 г. размер е изчислен в съответствие с правилата по чл. 85, § 1 МК. Така е определено задължение за доплащане на: допълнително (защитно) мито, в размер на 10 479,34 лева, представляващо разлика между реално платените и подлежащи на плащане публични държавни вземания заедно с дължимата на основание чл. 114 от Регламент (ЕС) № 952/2013 и чл. 59, ал. 2 ЗДДС лихва за забава. Начислен е и съответният ДДС, като е отчетено, че дружеството е заплатило ДДС при вноса, в размер на 8 383,47 лева. За предварително внесено обезпечение от 12 575,21 лева е постановено усвояването му, за погасяване на митническото задължение.

Процесното решение е съобразено с целта на закона.

В тежест на митническия орган е да докаже по безспорен начин, кой код по КН (ТАРИК) се явява правилен за целите на митническото облагане, като изложи мотиви, въз основа на събраните доказателства. В разглеждания в настоящото съдебно производство случай, според Съда ответникът е изпълнил това си задължение. Процесното решение съдържа изрични мотиви, обосноваващи постановените с т.т. 1-6 от диспозитива му промени в МД MRN 23BG005808113770R4/17.02.2023 г. и свързаните с това последици.

От изложеното се налага извода, че Решение № РЗМ-5800-1670/32.592598 от 16.10.2023 г., на директора на Териториална дирекция „Митница С.“ е правилно, законосъобразно

и обосновано.

По искането за отправяне на преюдициално запитване до СЕС (по въпроси и мотиви, посочени в молба от 29.01.2025г. и молба 23.04.2025г. от жалбоподателя.

Настоящият съдебен състав намира, че не са налице основания за преразглеждане на свое определение от 26.06.2025 г. по реда на чл.253 ГПК, с което е оставено без уважение искането на „ТЕХНОПАНЕЛ“ ЕООД, за отправяне на преюдициално запитване до Съда на ЕС.

За прецизност следва да се отбележи, че съгласно трайно възприетият подход, същността и целите на дейността на Съда на ЕС в рамките на производството по чл.267 и сл. от ДФЕС, съд по фактите е националният, сезиращ съд. Именно националният съдия е и съдия по правото на ЕС, който следва да сезира СЕС не когато и защото страните са поискали отправяне на преюдициално запитване, а когато по делото възникне съмнение относно начина на прилагане на съюзната разпоредба към спорното правоотношение, съобразно развитите от Съда в Л. критерии.

Съгласно разпоредбите на чл. 2, § 1 от Регламент (ЕС) 2019/159, произходът на всеки продукт, за който се прилагат защитни мерки по силата на регламента, се определя в съответствие с действащите в Европейския съюз разпоредби относно непреференциалния произход. Прилагането на разпоредбата на чл. 2 от Регламент (ЕС) 2019/159 не се обвързва с чл. 57 от Регламент (ЕС) 2015/2447 на Комисията за определяне на подробни правила за прилагането на някои разпоредби на Регламент (ЕС) 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета за създаване на Митнически кодекс на Съюза, тъй като защитните мерки не се считат за специални непреференциални разпоредби при внос, поради което представянето на сертификат за произход по образец в Приложение 22-14 от РИ не е необходимо. Както бе споменато, съгласно чл. 12 от Решение № 1/2009 г., условията за придобиване на произход трябва да бъдат изпълнени без прекъсване в Съюза или в Република Турция, поради което когато стоки с произход, изнесени от Съюза, се върнат, тези стоки трябва да се считат за стоки без произход, освен ако може да се докаже по задоволителен начин митническите органи начин, че: а/върнатите стоки са същите като онези, които са били изнесени; и б/ не са преминали през други операции освен необходимите за запазването им в добро състояние, докато са били в тази страна или по време на износа. В този смисъл, така както е формулирано искането, то се явява неотнормено, тоест ненужно, с оглед правилното решаване на делото. По тези причини то следва да се остави без уважение. В допълнение, поставените въпроси от процесуалния представител на жалбоподателя не се отнасят до приложение на национални норми, които да противоречат на норма от правото на ЕС. Техният отговор не е пряко свързан с преюдициалния и тълкувателен характер на запитването, а с произнасянето по конкретния спор, което е задължение на националната инстанция. /в този смисъл е РЕШЕНИЕ № 1895 от 26.02.2025 г. по АДМ. Д. № 10077/2024 г., I ОТД. на ВАС/

С оглед изложеното, крайният извод на съда е, че оспореното решение е законосъобразно, тъй като е издадено от компетентен орган, в предвидената форма, в хода на административното производство не са допуснати съществени нарушения на

административнопроизводствените правила, правилно е приложен материалният закон и е в съответствие с целта му, поради което жалбата се явява неоснователна и оспорването следва да бъде отхвърлено.

Ответникът претендира разноски по делото, поради което и жалбоподателят следва да му заплати, претендираното от последния юрисконсултско възнаграждение, което съдът, на основание чл. 143, ал. 3 АПК, вр. чл. 8, ал. 1, вр. чл. 7, ал. 2, т. 3 от Наредба № 1/2004 г. на Висшия адвокатски съвет определя в размер на 1531,77 лева.

Водим от изложеното, Административен съд София - град, Трето отделение, 60 състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ оспорването по жалба на „ТЕХНОПАНЕЛ“ ЕАД, против РЕШЕНИЕ № РЗМ-5800-1670/32.592598 от 16.10.2023 г. издаденото от директора на Териториална дирекция „Митница С.“.

ОСЪЖДА „ТЕХНОПАНЕЛ“ ЕАД, ЕИК:[ЕИК] да заплати на АГЕНЦИЯ МИТНИЦИ юрисконсултско възнаграждение, в размер на 1531,77 лв. (хиляда петстотин тридесет и един лева и 77 ст).

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ: